

סמדר שיר, מנזניה
צילומים: ערן לם

מסע התעוררות

אינספור חותמות מכל העולם התנוססו בדרכון הישן של איל פלד כשהגיש את תוכנית הטלוויזיה "מסע עולמי", אבל בדרכון החדש שלו הוטבעה חותמת ראשונה רק עכשיו. שמונה שנים אחרי שהשבץ המוחי שיתק את צידו הימני והשתיק את שטף דיבורו, העז פלד לצאת שוב מגבולות ישראל - ולחזור לאפריקה. שם, בסוואנות שאליהן כל כך התגעגע, בין עדרי הזברות והגנו - הוא החל למצוא מחדש את המילים, ששנים לא נשמעו מפיו.

איל פלד בטנזניה: יומן של מסע ניצחון

זו מילה מסובבת, בת ארבע הברות.
"נכון".

בעוד מייבז את מקל ההליכה על הקרקע כדי ש
מודל של שיווי המשקל, נעזר כדי ללכת את חזרת
ההופסטיסטים במצלמת האייפון שלו, לפני שממשיך
להלאת אחרי משונה שנים בבת חולים, במרכז לשי
קום בית לרינסטיין, במסערת שיקום מופסטיס ובכיר
בכיתו בהרצליה כי במועד קורות, חושב כי אני
יודע גבולות. הוא ארזה להספיק ממ שיתור. לא אחר
כי לא מתחבך, כעשיתי. אז הוא חוז' לנצל. חרס
כי אדם ששחילתי למסע על המדרגה ללא שום עזרה.
תפס את מקומו ליד חנה והכריז "תלך".
רגע, יש כאן היסוד אחרי קטן, בגראאה אלהאן אפסר
ללכת אחת?
ללא משוב? צועם.

אבל הדימוסומטים אוכלים עשב, לא בני אדם, לא?
 "דגנו? צועק פלד. "החשוב".
 חמש שעות לאחר מכן, כשנפגשנו לארוחת הערב,
 הוא מסמן לי להתקרב. "ישו" הכריז, שאלתי על מה
 הוא מדבר, כבר שכחתי את התקרית בצהריים. "היפר"

ל עשרות ההיפופוטמים שרכבו במים העבריים, כשיא ההמון, הקריב אליו מיליון בעצורים כבדים ומזוהים. זו הפעם הראשונה מאז לוקה שבחו מווי שטר "שקט ערלי" מאחורי גבולות ארץ, וזו גם הפעם הראשונה בהם הוא מרחיק עי מנוגיה. ההיפופוטמים השתכשו בבוץ, מעופפים משעמם כשכסרו עיניים, עמד אחד מהם כפועל את לועו הענקי - פתוחה על תור ערומות ילדות, אומרים ומתו! סילון חל על שבניו.

"שבעי טבעי" התפעם, לא שרעויו ממקשה בורו. ההיפופוטמים שכרו על רמזהו. "שבעי פת" חת"גש. "למה מאור?" תפאסו בורו ויש השמאלית את הגוף הלהיטי שעליה הוא נשק, הגביע על ראשו והאחרים על מותני השלולת למראה השאט "היפופוטם" - מחדת מקוהו הענקי בעי קול עופף שוורד כמו נהמה. כאחור הרגע דמיתי שזו דרכם של סוס האור להירע "לחבור".

מאיה צצה קל הציחה ואלהו, ההיפופוטם שאלתי אתו. "לא יורע", הצטער. רק הברק שבבניני העיר על הפתעתו שמתו.

פלד ב"מסע עולמי". ההובי כמקצוע

עיני נץ

שכונת הים בסנאריה וסמל לא מפתח, מלפני
דרינה, גם בארם דרם, הארבעות ארבעות מלפני
החפסין בלתי מנוצח, הרושמים בוצצים את דרם, אם
הוא תוקלח כחנך מוציין. אור הארבעות סתריביל לא
רוחת חלום, וליה מומיה השכמה עזה וחצי לפני כ
שנים"ם (תלחמן), הוא גורע מן שמיארא
הדוויים מלחמות הולות, הוא לא מקטר על יסית
המתבצעת בעיניו, שמיארא חנך כנפיים, שבה חמור
הוא גם כן יקליט, הוא לא בעל מלחמות, הוא ממוי
בלדור, מפאר המרכב מאחילי. הוא דמיסה מנוח
מסדוקות, הוראתו מלפני: "מסדוקות" מן שרצה לה
לדאול, הוא האכל בארש' הלי חייב לשחור ולה
לדאול השומר חורן, הוא לקח אותה, היא מאחור
ללא דלוי, ארבעה מפני "ש"ם חורן סנאריה"
ב"ם חורן יוסף חורן חורן את ידו הארבע
לכל פנים שוא מזהה נוצה באפס. הוא הארבע
שחולף את מסקסד פן ברחובין בן פרט לנש. "ש"ם
קראו לא מוסקסד פן מתנוג. "סס"ם" את חורן

קטן. קריגה"ל צד שרשון הכסף מנסה פקסם חזק ביו. הוא מראה לי את דמיטרי בעלי החיים שהוא חיבב. לראות. אני מבקשת רשות ללכת פקסם חזק משיט חיי. לא אתו בנאות. חזרה עולות. בשנים האחרונות אני רוצה לטובת בר שמאל בראשונה שבה נהג לטובת בר ישר. אבל לדעתה בראש קצת שרונה. הפקס מכיר מידע על סגנונה וכמה מילים במסאז'ותיה.

מוריר בשאר קריגה"ל

קריגה"ל בשאר קריגה"ל, הוא מתחכם.

התורה בכלל התעשה בינלאומי בארשה שבפנים מנהיגים מנהיגים את מורכביו השואלי, שם חם חיים לפסאח, ומעלם מנהיגים בעלי חיים חיים. חם חיים את החומות הראשונות בראש חיים, שכלל צאצאי שנים. אחרי שנים רבות חיים על עץ דגויים חיים חומות. אחרי שנים רבות חיים על עץ חיים.

הוא לא עניין אתו. אני מתעניין, ותפארת חיים ממש ממש עניין. הוא מתחיל לבנים את חסר על מסע הראשון מעבר לים. את מוזהר קרית המוחות בר דרע המסאז'ית תורת נבול.

החירוף והחיים החיים על השרה

אלי אומרת לאפריקה, מה הוא רשע מסכן אלה לאי
אלי זוכרת טובותיך. לפני היותך אדם, שאלה הדין.
ישבתי ויחי ויאתרי לי את המלכות – אכן, משהם, בססל
הי – וזה דעו ונאשבוטם ושלמי. אכן ישבתי בססל
האחורי, שבעברתי עוד כן שמיסודי נפגשתי ליהודי –
בזר. שפיתו לא תלעת על שמיסודי בל נלמנצח את
התחיל לתאר מה נראה שם בבזר המחתה. כל חברי
הקבוצה היו כותבים שו תחיל העשרי של ס'ס.
מסרן מלך'ן מלד קורא.

”כשחברתי האיגנרנטית לתחילה לתחנת תלמידת
אמר: ”שמעתי דוד שמעולות על הורדן הזה”, וזה
הססתי. ”אין סמיכה תוצרת, וזה נראה לי תפל. הצעת
לקחת את ארץ, וזה אמנני הורה על התברר, תעתי.
ראשון בתל, תחנך תורה לתופס ולטבע על אפריקה
שואה כל ארוב.”

היה כל לשנצנצן ואת תחנך.

”כשכך בן הרעון צילצלת תורה על פ' הדיגין
הברא הית' אמור לצלצל קודם לאמא שלו ולשואל
אם הוא שם במחנה בריאותי, בזמן אכן ומחנכתי
את אלה תרשימי מלמרות חזקון שלו מנפשתה תורה

סוסטרס (59), משנה למנכ"ל החברה הניאורופית, וחיק של פילד. "מבטני בשנות ה'80", הוא איל התחיל להדריך בקניה ואני הקמתי את המזל אסיה והפסיפיק. שנינו היינו אז רווקים והתחלנו

שום, "למי אתה חוזר?"
 מרסוס: "למי אתה חוזר?
 עמי או חזר כשהוא כלכל מתמוגג להימלא
 ופחד משאל מפורשת "מי אתה חוזר לשלוחו?"
 יראה נבדו. "לא, לא", הוא אמר. "זה לא יקרה".
 "לא אתה לא בדעה?"
 "בדע", הוא נאנח, "לא יכול. לא מרסוס".
 "אתה גם מרסוס".
 מרסוס: "אני חוזר, אבל חושב חרבה ומרסוס. צריך
 בלי לחשוב".
 "אני אראה אתה צריך לחשוב". הרבה אנשים
 לא לפני שהם מרסוסים.
 "גם מרסוסים", הוא מוסיף.
 והוא שנותן מי המסע אנלה שזה מונח חזב
 הוא ודיכוי כל כולנו בשמיים. גם כשהוא
 לא יכלו מהמדרשו של "גם" כי כל לחסום וזית
 וזית. על כל נמלים ומדור עזים חזר ויפסס ער
 ורר, כולנו מרסוסים "ב"ג מרסוסים", של פלה, ביטוי
 גם כל בן להיות, "המילה היחידה האנליזה כשהיא
 מתחבב ואובחן כחולה אפאזיה - מפניע ביכולת

מהראש, אבל
הוא גם האסיר
וגם הסוהר"

A zebra standing in a savanna landscape, facing right. The background shows a flat, open plain with some distant trees and a clear sky. The zebra's stripes are clearly visible.

פלד במסע ועם חיים שוטר, משנה למנכ"ל החברה הגאוגרפית, באחד מטיולייהם באפריקה בעבר. התבונה 40 שנה של מסעות

**אהבה כרגע אין לו.
"לא רציתי רווח",
הוא אומר. "חיפשתי
לא מצאתי. ונותרתי
לבד". עד לפני
שנתיים הייתה לו
בת זוג, "יפה", פלד
אומר. "לב טוב.
אני רוצה אהבה".
בת זוג חייבת
לאהוב טיולים?
"לא. לאהוב אותי.
ככה עם כל
הדברים שאני לא
יודע לעשות"**

בה וזר שוטר מבין את הרמז ומורה בתוכה חמאה. שניהם מתקשרים זה עם זה גם ללא מיד. פתאום פלד צועק לי, "לא לא אני לא!"

בנתנו שומר הכל לעצמו. אני - משתף. "לא".

יכולת להתנהגות תובנית מוזיקה?

אז למה דווקא תובנית מוזיקה?

יש בעולם מקום שלא אהבת?

"לא", הוא משיב.

אברה, כרגע אין לו. "לא רציתי רווח", הוא אומר. "חיפשתי". לא מצאתי. ונותרתי לבד. עד לפני שנתיים הייתה לו בת זוג, במשך שנתיים.

למה נפרדתם?

"לא הלך. אבל עד היום בקשר. אני רוצה אהבה".

בת זוג, אולי אשתך לעתיד, חייבת לאהוב מוזיקה?

"לא. לאהוב אותי. ככה. עם כל הדברים שאני לא יודע לעשות".

אתה עוד תרצה, שוטר מחבק אותו, "רוצה העולם", שמוכיל "לאקסנת מוטס".

הקול של שוטר נשמע חלש. הגרון של פלד מפיץ בריטות עז ובעיניו זורחים סוככים.

במסע השבועי מביטונו הצעיר שמתחנך וגפתה. בפעם הראשונה שהוקף על ידי קורטנים מקומיים הוא היה עצור.

נדה יצא אליו בתלבושת מסורתית - נצות יען לראשו, על ורודותיו צמידים מעצמות בעלי חיים ולרגליו שאריות ברזל הלחות המרעישות במהלך הריקוד - פלד היסט, התלבט ולבסוף הצטיין למעלה.

פסק אסתר שלא תחזור לטייל בעולם הזה, אתה מטייל.

במקום תשובה הוא מצביע על השמיים. אזרחי?

"גם. נורל".

תחזור להרדוד?

"אני לא אומר 'לא' אינשאללה".

מה תחזוף שלך?

"אהבה ומילים, מילים, מילים".

בלי מילים אין אהבה. יש. תהיה. אבל עם מילים זה עוד".

ssidi@bezeqint.net

מתן יוצאת לחופש", שוטר מעיד, "ובמקרים אלה אני תודה אף זה ייתכן. איל כלוא בתוך הפל של משורר את מה שמגיע מוראש, אבל הוא גם האסיר וגם הסודר".

תמונה אחת ביום

עדר ענקי של גנואים חבורת ורצת את הדרך. וזהו עונת הגירה, והלהקה מתנהלת בהרמוניה מושלמת. חבורת מלחכות את החלק הגבוה של העשב והגנה את הגמד. אין מריבות ואין תה רות. "למה בני אדם לא ככה?" שאל פלד ומ צלם ללא הפסקה, אך אסר על שוטר לשלוח צילומים להוריו ולשלוש אחיותיו. "אתה ביום", הוא נשטר, עומד על זכותו במורח את הצילום הדימוי הורש למחוק צילומים שנאספו בוטסאפ הקבוצתי ושלא צולמו על ידו.

למה רק צילום אחד ביום?

"אני רוצה לריב. לספר".

למה דווקא מנהיג?

"אף פעם לא הייתי. לא יצא".

לשוטר יש תשובה אחרת. "כששאלו אותי למה אני לא לוקח את איל ללונדון או לגיר יורק, המכרתני בשבציוולוציה המגבלות שלו יחיו יותר בולטות. הולכיבה האיטית שלו תי ראה חריגה. אבל בטבע הוא יכול לרוחם בקצב שלו".

"אירלנד", אומר פלד.

אתה רוצה להצטרף לאירלנד?

"לא להצטרף. לחזור. אהבה את אירלנד. הרבה גופים, שתיים טוב".

באתר ההצטרפות צץ משום מקום שולחן המ כוסה מים טמנוני ועליה קבוקי יין וגביעים.

שפת מרדום אפריקה עמלה על האש. פלד מלקק את השפתים. מניח את יד שמאל, קורא לשתי, וכשהוא מתקרב הוא לוקח את כי ידה והימנית ומנשק אותה באכזריות.

מכוב השולחן משיקים כוסות לחיים ומתעניינים על הארחה המשר בחת, אבל לפלד אצה ודרד.

"קדימה צריך קרנה", הוא משיב על הגנה המקומי "אומסו" ופיו נפער בתרומה כשתגה משיב.

"חבל על הזמן".

אתה אורח לאורח?

"אהבה אוכל טוב".

היית יכולת להתנהגות.

הוא מנהק. מתרכז בשמאלית והטרייה באכזבנות עד שמאל חופר

לנהג ונעמד על הכיסא כדי להשחיל את ראשו ממעך לגג הטיפ ולצלם. "טוב לך", אומר בן חילה המסע בשורה, ומינס ליום אורח המסע לרטיבים שלו מותרו. "ג'ויפה - אני מאושר, וכזה - אני מרוצה. אבל אני צריך קרנה וצ'יטה וגמר. אהיה".

הוא גם מתלהב, יותר מכולם, מהשקיעות של טמנוני, שבעונה זו של השנה מרחיבות במיוחד מכות הגשם שמנהיג לשעה קלה ונעלם. מר תיר את האוויר צלול ובק וסותל בריקע קשת. בשקיעה השמיים נצבעים בכתום שחור האף צורות מצטיירות בהם. פלד מתרווח בכיסא גנות, האני מאושר" מתחלף ב"אני מוסקס", מילה שלא עלתה על שפתיו כבר שנים. אחרי כמה רקת האמירה הזו מתחלף ב"אני מוק סם לאללה", ולפתע הוא מצביע ומכריז: "סם טריאניא".

מה כולם עשים עתה.

"סם טריאניא", הוא חוזר בנאווה.

מאיפה יוצאת את המילה הזאת?

"לא יודע. יצאה".

איר?

"זה אסאווה", הוא מסביר, "הכל בראש".

בראש יש בעיה?

"לא. אבל נמצא בראש, כל מה שאני יודע, אבל זה לא יוצא מופה".

שוטר מספר שאת הוויכוח לכך ראה בכ כשר הארץ. שנה וקצת אחר האירוע עבר פלד מלחן נדמה וסא הוא חושש את הארץ במבוכות שהתאמה למגבלותיו. הוא תוב מדי יום, "כלי ווייזי בלי ג'י-פאק, לא תועה ולא מתבלבל".

"לאטלאס", פלד אומר לי ובעצם, לעצמו. "תעלומה".

"יש תחוב מיליוני מילים שמדי פעם אתה

פלד ובני אחד הטמנוני

את הכתבה הזו תוכלו לקרוא גם באפליקציה של ידיעות אחרונות

ידיעות אחרונות

לחצו ל'APP STORE' ו'GOOGLE PLAY'